

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎี

2.1 แนวคิดทางทฤษฎี

การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางการผลิต และการตลาดของการเลี้ยงโคขุนมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่พอจะกล่าวถึงได้ คือ

2.1.1 ทฤษฎีการผลิต (Theory production)

ทฤษฎีการผลิตเป็นทฤษฎีซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นหลักในการอธิบาย ทั้งด้านประสิทธิภาพและทางด้านเทคนิค ขบวนการผลิตของหน่วยผลิตให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด การวัดประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจ (Economic Efficiency) จะเป็นการวัดในรูปของต้นทุน หรือความแตกต่างระหว่างรายรับรวมทั้งหมด (Total cost) จากการขายผลผลิตและต้นทุนรวมทั้งหมด (Total Revenue) โดยสามารถจะแยกเป็นแนวทาง ในการวิเคราะห์ ที่จะก่อให้เกิดศักยภาพ ในการตัดสินใจประกอบการได้อย่างมีเหตุผล อันได้แก่

- ชนิดของสินค้า จำนวนหน่วยผลิต และขบวนการผลิต
- ประเภท ความต้องการของผู้บริโภค ราคายุติธรรมที่ผู้บริโภคพึงพอใจและผู้ผลิตมีจุดคุ้มทุนที่ดี
- จำนวนปัจจัยที่จะใช้ในการผลิต มากน้อยอย่างไร จากปัจจัยที่หาได้ง่าย หรือต้องซื้อจากตลาดเพื่อการผลิต
- เปลี่ยนแปลง หรือแปรสภาพปัจจัยที่ซื้อมานั้น ตามหลักเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนั้น เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รรถประโยชน์สูงสุดอย่างไร

2.1.2 ต้นทุนการผลิต (Production Cost)

ต้นทุนการผลิตในทางเศรษฐกิจ จำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่

1. ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ต้นทุนที่ต้องจ่ายเป็นเงินสดหรือเป็นต้นทุนชัดเจน (Explicit Cost) เช่น ค่าจ้างแรงงาน ค่าซ่อมแซมเครื่องจักร ค่าวัตถุดิบ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น ต้นทุนทางตรงเหล่านี้เข้ามารวมกันแล้วยังไม่ถือว่าเป็นต้นทุนการผลิตทั้งหมด ในต้นทุนทางตรงนี้ยังแบ่งเป็นต้นทุน ส่วนปลีกย่อยได้อีก 2 ประเภท

ก. ต้นทุนคงที่ เป็นทุนที่ใช้ในการดำเนินงานผลิตสินค้าใดสินค้าหนึ่งก่อนจะทำการผลิตและเป็นต้นทุนที่ต้องจ่ายเป็นเงินสด เพื่อให้เกิดกระบวนการผลิตขึ้นมาในสินค้า นั้นๆ เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าโรงเรือน ค่าเช่าอุปกรณ์ เป็นต้น

ข. ต้นทุนแปรผัน เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นอยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตในการผลิตสินค้าใดๆ ก็ตามต้นทุนนี้จะมีมากหรือน้อย อยู่ที่ความต้องการจะผลิตสินค้าถ้ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด และจะใช้ปัจจัยมากน้อยอย่างไร เข้าไปในการผลิต เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าน้ำมันหล่อลื่น ค่าซ่อมแซมโรงเรือน เป็นต้น

2. ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิต ซึ่งไม่ได้จ่ายเป็นเงินสด เพื่อผลิตสินค้าใด ๆ ให้เกิดผลผลิตขึ้นมา และนำเข้าสู่ตลาดได้ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานในการผลิตและค่าใช้จ่าย ในการจำหน่ายผลผลิต ต้นทุนทางอ้อมนี้เป็นต้นทุนแอบแฝงอยู่เช่น ค่าแรงงานตัวเอง หรือการใช้ที่อยู่อาศัยเป็นสถานประกอบการในธุรกิจของตนเอง เป็นต้น

2.1.3 โครงสร้างการตลาด

เป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จแก่ผู้ผลิตสินค้าใด ๆ เมื่อนำสินค้าเข้าไปในตลาด ซึ่งโครงสร้างการตลาดนี้ สามารถแบ่งออกได้ เป็น 3 ประเภท

1. โครงสร้างการตลาดที่วัดจากลักษณะการแข่งขัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ออกเป็น 4 ประเภท

ก. ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ (Pure Competition) เป็นตลาดที่มีผู้ซื้อผู้ขายจำนวนมาก สินค้าที่ขายมีมาตรฐานเดียวกัน เป็นตลาดเปิดลักษณะเสรีสามารถผลิตสินค้าแข่งกันได้

ข. ตลาดผูกขาดสมบูรณ์ (Pure Monopoly) เป็นตลาดที่มีผู้ซื้อแต่มีผู้ขายเพียงรายเดียว ผู้ขายรายอื่นไม่สามารถเข้ามาแข่งขันได้

ค. ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด (Monopolistic Competition) เป็นตลาดที่มีผู้ขายมากแต่ลักษณะของสินค้าแตกต่างกันออกไป ผู้ผลิตแต่ละรายจะมีความแตกต่างกันออกไป การเข้ามาแข่งขันทำได้ง่ายไม่มีข้อห้าม

ง. ตลาดผู้ขายน้อยราย (Oligopoly) มีผู้เข้ามาทำการค้าขายน้อยรายผลผลิตจะเหมือนกัน หรือต่างกันได้

2. โครงสร้างทางตลาด ที่มีลักษณะแบ่งส่วนการตลาดซึ่งกันและเช่น ตลาดค้ำน้ำมันของกลุ่ม โอเปค เป็นต้น โครงสร้างตลาดนี้จะมีการแบ่งโควต้ากันไว้เป็นเรียบร้อย ตามผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด เช่นตลาดผู้ค้ำน้ำมัน

3. โครงสร้างทางการตลาด ที่มีลักษณะกระจายสินค้าในอัตราส่วนที่เป็นร้อยละแก่กันทั่วๆ กัน ตลาดในลักษณะแบบนี้ เช่นตลาดสินค้าเกษตร เป็นต้น

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้วิจัยหลายท่านที่ทำการศึกษารวบรวมเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรที่มีผลต่อเนื่องกับปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหาในระดับต่าง เช่น จากการศึกษาของ

จำลอง อติภูล (2520) ได้เป็นผู้ทำการศึกษาวิจัยถึงอัตราผลตอบแทนของการเลี้ยงโคขุนกับการเลี้ยงโคปล่อย ในระยะเวลาในการดำเนินงานเท่ากัน ต่อการใช้ปัจจัยในการผลิตด้านวัตถุดิบที่ต่างกัน มีส่วนแปรผันต่อการจ้างงานในภูมิภาคสูงและการเปรียบเทียบของผลผลิตที่ได้มีความแตกต่างกันมาก แต่กลไกด้านการตลาดเป็นตัวกำหนดทิศทาง ให้เป็นตัวชี้วัดในการเลือกแผนการผลิต ซึ่งเป็นผลให้การผลิตแปรผันตามภาวะตลาดอยู่เสมอ

สกล ไร่ดำ (2522) ได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงอิทธิพล, พันธุ์, อายุ, เพศ และการทดแทนที่มีผลกระทบต่อลักษณะซาก และส่วนประกอบของซาก รวมทั้งแนวทางการตลาดโคขุน ว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึง คือระบบการจัดการพันธุ์ การจัดการที่ดี มีวัตถุดิบด้านอาหารสัตว์ให้ครบ ที่จะก่อให้เกิดระบบงานที่นำไปสู่การพัฒนาตลาดโคขุนได้เร็ว ทำให้อัตราผลตอบแทนคุ้มค่ากว่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ หรือวัตถุดิบผิดประเภท

เบญจพรรณ ชินวัตร (2528) ได้กล่าวถึงการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติของส่วนภูมิภาค โดยใช้หลักของ การเศรษฐศาสตร์เข้าไปเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์ เพื่อก่อให้เกิดการจ้างงานที่ดีขึ้น และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพลดการสูญเสียเปล่า จากทรัพยากรที่คนนำมาใช้ในการผลิต ไม่ตรงกับสาขาการผลิต

สุนทรพร ไหลศิริกุล (2529) ได้วิเคราะห์ถึงการเลี้ยงโคขุนรายย่อย เพื่อผลิตเนื้อคุณภาพสูงว่ามีปัจจัยนำเข้าและนมถั่ว ในลักษณะอย่างไร หลายอย่าง อาทิเช่นผู้ประกอบการ ขาดประสบการณ์ด้านการใช้วัตถุดิบด้านอาหารสัตว์ไม่ถูกต้องโดยใช้อย่างฟุ่มเฟือยและขาดการพัฒนาการจัดการระบบควบคุมดูแลโรคระบาดสัตว์และไม่รู้ทิศทางการตลาด ก่อให้เกิดการเสี่ยงต่อการขาดทุนสูง

จากการศึกษา ของประสิทธิ์ คำภีร์ (2530) ได้วิเคราะห์ถึงขบวนการผลิตของการเลี้ยงโคขุน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดผู้บริโภคในปัจจุบันได้แก่ การคัดเลือกพันธุ์ พื้นที่ดำเนินการ และวัตถุดิบอาหารสัตว์เป็นปัจจัยหลัก โดยเน้นถึงโครง ซากที่ผลิตได้จะมีโครงร่างอย่างไร เปอร์เซ็นต์ของ ไขมันแทรกอยู่มากน้อยเพียงไร

ทัศนีย์ ธรรมรัช (2532) ได้ศึกษาถึงโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย จากการที่สาขาอุตสาหกรรมและบริหารได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ แทนที่ภาคเกษตรกรรมมีผลกระทบต่อกรจ้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดผลของการเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจ ในระดับภาคเกษตรกรรมในระดับหนึ่งที่มีบทบาทต่อการจ้างงานในสวนภูมิภาคเป็นอันมาก

ชัยยา อัยสูงเนิน (2533) ได้ศึกษาว่าปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเลี้ยงโคขุน ได้แก่กลไกการตลาด หากมีการใช้ต้นทุนแปรผันมากเกินไปคุณภาพของผลผลิตจะได้อย่างไรก็ตามหากพบว่าค่าเสียโอกาสต่อการตลาดมีค่าสูง เป็นผลให้แรงจูงใจของผู้ผลิตมีจำนวนลดน้อยลงและยังได้กล่าวถึงแนวคิดด้านคุณภาพของซากที่ผลิตได้ หรือการมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปกติ เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยหลังในการศึกษาและวิเคราะห์ การศึกษานี้พบว่าประมาณร้อยละ 67.17 ของต้นทุนแปรผันมีความจำเป็นสูงที่จะต้องใช้เกี่ยวกับการผลิตดังกล่าว และจะผูกผันต่อความโน้มเอียงของตลาดอยู่ระหว่าง 0.5 - 1.27 ที่เสี่ยงต่อการเสียโอกาสในการผลิต

นอกจากนี้ พันทิพา พงษ์เพียรจันทร์ (2535) ได้เน้นถึงการให้อาหารที่ถูกหลักโภชนาการต่อพันธุ์ชนิดต่างๆ ของสายพันธุ์โคขุน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรในพื้นที่ที่เหลือใช้มาทำให้เป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงโคขุนแต่ละสายพันธุ์มากที่สุด และจากการศึกษาถึงแนวทางเทคนิควิธีการเลี้ยง

สุชาติ ชัยวรกุล (2536) ได้กล่าวถึงเทคนิคของการเลี้ยงโคขุน ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบจากปัจจัยต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันมาเป็นตัวกำหนดว่าจะมีความคุ้มทุนมากน้อยต่อการลงทุนอย่างไร

จากการศึกษาของ ปฐพี วายุอัคคี (2537) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาการตลาดทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศโดยเน้นถึงองค์กรเอกชน , องค์กรของรัฐบาล และองค์กรของ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สนับสนุนเกี่ยวกับด้านสินเชื่อและความคล่องตัวในการไหลเวียนของผลผลิตออกสู่ตลาดแบบสม่ำเสมอพร้อมกันเหมาะสมกับความต้องการของตลาด โดยศึกษาถึงการพัฒนากลไกการตลาดให้มีลักษณะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไม่ตกอยู่ในลักษณะผูกขาด (Pure monopoly) ที่จะเป็นแรงกดดันให้ผู้ผลิตขาดแรงจูงใจและระบบเอื้ออำนวยต่อการตลาดที่ต้อง

อาศัยแรงงานเข้ามาเพิ่ม เพื่อให้ทันกับเวลาและความต้องการของตลาด ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายในการพัฒนาตลาดนี้ถึงประมาณร้อยละ 7.6 จากต้นทุนแปรผันและระบบเชื้ออำนาจการตลาดเพียงร้อยละ 24.6 ซึ่งในที่นี่ได้รวมถึงการสูญเสียจากการขนส่งผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดด้วย

จันทนา สุทธิจาวี (2538) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรม และบทบาทของประชาชนในการบริการ และจัดทรัพยากรชนบทว่าบทบาทที่สำคัญที่สุด ที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์เต็มที่ คือระบบการพัฒนา รวมกลุ่มที่มีกลไกของระบบเชื้ออำนาจ เป็นแกนนำสามารถนำมาสู่ความสำเร็จได้ง่าย และเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านวัตถุดิบต่าง ๆ อย่างมีคุณค่า เป็นการแก้ปัญหาภาวะการขาดแคลนด้านวัตถุดิบต่าง ๆ อย่างมีคุณค่า

ชูเชิด วรรณธง (2538) ได้ศึกษาถึงการเลือกสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญต่อการพัฒนาภาคเหนือตอนล่าง ที่มีผลเชื่อมโยงต่อการกระจายรายได้ที่มี โดยอาศัยการเลือกปัจจัยต่อการผลิตที่ถูกต้อง ใช้การจัดการที่ดี มีส่วนเชื่อมโยงไปข้างหน้าต่อการจ้างงานในส่วนของภูมิภาค ก่อให้เกิดผลผลิตที่ดี หากการเลือกใช้ปัจจัยที่ถูกต้อง

จากการพิจารณา งานศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งนี้ พบว่า การศึกษาของระบบงานภาคเกษตรกรรม ในท้องถิ่นภูมิภาค จำเป็นจะต้องมีการจัดระบบการทำงานเป็นกลุ่ม เพราะการรวมกลุ่ม จะเป็นรูปแบบที่ดีในการพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพมากที่สุด และจะมีอำนาจต่อรองทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ของการผลิตสินค้าได้สูงกว่าระบบเกษตรกรรายย่อย จะเป็นการพัฒนาแบบงานให้มีรูปธรรมมากที่สุดเพื่อเลือกปัจจัยผลิตให้ตรงกับสาขาที่ตนเองผลิตให้มีคุณภาพ มากที่สุด จะส่งผลให้เกิดมีการจ้างงานได้มาก เป็นการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ก็เป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณภาพ และให้มีส่วนเสียน้อยที่สุด พร้อมกันนี้ผลศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา ของปัจจัยผลผลิตหลายอย่าง ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้น ๆ เช่น ธุรกิจการเลี้ยงโคขุนก็สามารถจะนำแนวทางที่ได้จากการศึกษานี้ มาวิเคราะห์ถึงผลสำเร็จของโครงการนี้ มีปัจจัยอะไรมาเป็นตัวประกอบบ้าง ซึ่งจะก่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนา ระบบโครงสร้างการผลิตและการตลาดให้ดียิ่งขึ้น

- ระบบการจัดการ
- ระบบการตลาด
- การกระจายรายได้สู่ภูมิภาค
- อัตราผลตอบแทน

ซึ่งผลจากการศึกษาเหล่านี้ จะเป็นตัวชี้ให้ผู้ผลิตหันมาสนใจด้านระบบการจัดการ, ระบบกลไกด้านตลาด, ระบบโครงสร้างการผลิต, ระบบการกระจายรายได้และอัตราผลตอบแทน

ผู้ผลิตเป็นต้น และจะได้ผลิตสินค้าอย่างนี้คุณค่ากับทรัพยากรที่ใช้สิ้นเปลืองไป พร้อมกับเป็นการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติให้มากขึ้น

2.3 แนวคิดในการศึกษา

เป็นการศึกษาถึงโครงสร้างการผลิต และการตลาดของการเลี้ยงโคขุนโดยเฉพาะการศึกษาที่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาถึงปัจจัยขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการเลี้ยงโคขุน

2.3.1 การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการผลิตโดยจะได้ทำการศึกษาถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ดำเนินการเลี้ยงโคขุนที่ใช้เลี้ยงอย่างน้อยจะใช้พื้นที่อย่างไร ใช้พื้นที่ดำเนินการด้านใดบ้าง ในการเลี้ยง
2. ต้นทุนดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผัน
3. แหล่งเงินทุน เพื่อจะรู้ว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงโคขุน นั้นใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินในการเลี้ยงโคขุนมากน้อยอย่างไร และทุนส่วนตัวในอัตราส่วนเท่าใดในการเลี้ยงได้ดังกล่าว
4. ชนิดพันธุ์โคขุนที่นำมาเลี้ยงขุนแล้ว มีผลตอบแทนด้านกำไรสูงมีมากน้อยประการใด จำนวนสายพันธุ์ที่เลี้ยงใช้สายพันธุ์ประเภทใดบ้าง
5. ระยะเวลาดำเนินการขุน
6. ลักษณะการจ้างแรงงานประเภทใดบ้างในการเลี้ยงโคขุน

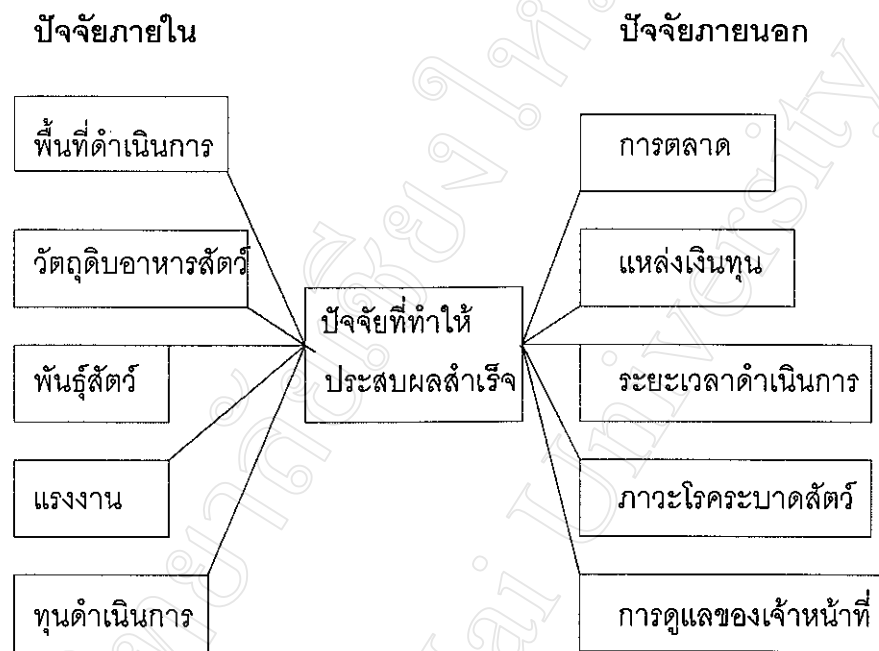
2.3.2 การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการตลาด จะศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. วิธีการตลาดของโคขุน
2. เพื่อศึกษาถึงส่วนแบ่งของการตลาดในแต่ละตลาดนั้นเป็นอย่างไร

2.3.3 การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาจะทำการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการเลี้ยง จะได้รับผลสำเร็จสูงสุดในการเลี้ยงโคขุนเป็นอย่างไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

- ก. ปัจจัยภายใน เช่น พื้นที่ดำเนินการแรงงาน วัตถุดิบอาหารสัตว์ชนิดพันธุ์สัตว์ และทุนดำเนินการเป็นต้น

ข. ปัจจัยภายนอก เช่น ตลาด ระยะเวลาดำเนินการ แหล่งเงินทุน ภาวะโรคระบาด สัตว์การดูแลของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสามารถแสดงได้ตามรูปภาพข้างท้าย

รูปภาพ 2.1 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเลี้ยงโคขุน

2.4 ขอบเขตการศึกษา

เพื่อจะได้เป็นโครงสร้างการผลิต และการตลาดของการผลิต และการตลาดของการเลี้ยงโคขุน การศึกษาคั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา สำหรับผู้เลี้ยงโคขุนที่อยู่ในเขตอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะมีการผลิตโคขุนในอำเภอพร้าวเป็นการผลิตที่เกษตรกรมีรูปแบบการผลิตในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน คือกลุ่มแรกเป็นเกษตรกร ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มสหกรณ์ปศุสัตว์มีการผลิตโคขุน เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ และกลุ่มที่สองคือ กลุ่มเกษตรกรรายย่อย ที่มีรูปแบบการผลิตของตนเอง

2.5 การเก็บข้อมูล

ในการศึกษาคั้งนี้ จะเป็นการศึกษา จากข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูล 2 แห่ง

1. ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นการอธิบาย ลักษณะโครงสร้างการผลิต และการตลาดของผลผลิตโคขุน ในจังหวัดเชียงใหม่

2. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการออกแบบสอบถามของผู้เลี้ยงโคขุน ในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 150 ราย จำแนกไปตามการเป็นสมาชิกของกลุ่มสหกรณ์ ปศุสัตว์พร้าวจำกัด จำนวน 75 ราย เพื่อได้ทราบถึงองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดผลสำเร็จในการ เลี้ยงโคขุน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University